Не Забувайте, що

на вашім столі повинно бути N. W. 'BRUIN' ПИВО

яке задоволить Вас і Ваших Гостей

ЗАМОВЛЯЙТЕ КЕЙСАМИ АБО БОЧКАМИ.

ТЕЛЕФОН—0371 і 6488

NORTH-WEST BREWING CO., LIMITED

Edmonton Alberta

This Advertisement is not inserted by the Alberta Liquor Control Board or by the Government of the Province of Alberta.

ЗА ЗНАМЕНИТИМИ ФОТОҐРАФІЯМИ йдіть до

SIGERIST STUDIO

Весільні Групи — Наша Спеціяльність

Знимки величини почтових карток робиться в день і в ночи.

9943 Jasper Ave. Edmonton, Alberta

ДР. ІВАН ОРОБКО

лікар, хірург, оператор

урядує:
від 11-ої до 1-ої
від 2-ої до 6-ої.

207 MOSER-RYDER BLK. EDMONTON.
(над Ітоном.)

Телефон офісу: 2299 Телефон мешкання 23711

Телефон Офісу і Резиденції 2009

Др. ЙОСИФ БУЛАНЖИ

Лікар-Оператор

Визначений ліценціят "Медикальною Радою Канади".

Електричні машини Ікс-Рей і лічення радіом. Лічу полові недуги.

10007 JASPER AVENUE EDMONTON, ALBERTA

Др. Іван Якимішак

M. D., C. M. McGill M. D
Alberta L. M. C. C.

ЛІКАР-ХІРУРГ

ІКС-РЕЙ І МОДЕРНА ЛЯБОРАТОРІЯ

DOBBIN'S BLOCK Телефон 135 VEGREVILLE, ALTA.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

Українці містечка Веліє, Альта., приготовляються святкувати четверту річницю отворення "Народного Дому", яке то свято відбудеться 2-го серпня.

На се свято запрошено кількох [illegible] місцевих бесідників а то: Впов. гр. Лазаровича, А. Вабюка і посла М. Лучковича.

Сподіємося, що вся дооколичність прибуде на се свято як найчисленнійше.

Українські Танки Авраменка на Вистазі у Веґревілі

Вистава в містечку Веґревіл (се містечко в около 2,000 жителями [illegible] сміло назвати столицею наших поселенців) яка в кождім році набирає все більше популярности, сего року буде відзначатись ще й тою особливістю, що в її програму сього року входять в,атракцію Українські Національні Танки В. Авраменка, під управою п. Пігуляка.

У всіх оголошених виданих Виставовою Радою робиться спеціяльний натяк про сі танки, а величава фотографія наших танцюристів на тих оголошених прикрашує се оголошення не-аби як.

Вистава відбудеться в днях 30, 31 липня і 1 серпня.

ПОДРУЖНІ ВУЗЛА

В суботу, 14 липня с.р. вступили в стан супружеський панна Ольга Магера, дочка знаного в Альберті фармера гр. Прокопа Магери, з Петром Фіголь зі Скаро, Альта., і панна Лукія Невчас, дочка відомого едмонтонського громадянина Стефана Невчаса, з Доктором Николою Голубіцьким.

П-на Магера через послідних два роки була учителькою й є широко знаною нашому громадянству, а також молода пара п-во Голубіцькі також тішуться великою популярністю серед нашого громадянства в Альберті. П-ні Голубіцька через кілька літ працювала як касієрка в Ворлменс Компенсейшен Борд, брала живу участь в місцевих українських товариствах й відзначалась як найздібнійша аматорка в театральних представленнях.

Др. Голубіцький учителював через довші роки в публичних школах Альберти підчас ферій університетських й саме сеї весни здав медичний іспит. Обом молодим парам — п-ву Фіголь і п-ву Голубіцьким желаємо всього найкращого.

НА БАЛКАНАХ КИПИТЬ

Сербія упала в рук Чорногорців

БІЛГОРОД, Югославія, — Відділ "четників" під проводом Чорногорця Феликса Сарковича напав сьогодня на сербську пограничну сторожу в Сандажку коло Нового Базару. Підчас нападу вбило 4 жандарів та 5 селян.

Уряд зачав війну з бандами та оголосив Сарковича і банду поза законом.

Генерал Томич, шеф сербської жандармерії одержав наказ робити, що він хоче, аби лише знищити бандитів. Голову Сарковича оцінюють на мілїон динарів ($180,000). Його иньші діяльности розповсюднюються по всій альбанській границі за горах, які вже звязь богато убийств чорногорських бандитів.

Спеціяльна телеграма до едмонтонського "Джорнала" з Форт Сміт, Західно Північні Території доносить, що там ширеться епідемія інфлуенції в таких розмірах, що денно вигибає богато осіб.

В Істенд, Сєск., на просторі 25 миль липня 18 с. я. град на одну стопу знищивши збіже якм 100 фармерам від 25 процент до цілковитости. Шиби в вікнах майже в цілім дістрікті повибивані градом а збіже місцями затоптане цілком в землю.

ГАЙ БЛОД ПРЕШУР

(Ненормальне тиснення крови в жилах)

Др. Матіян Николз читав недавно виклад через радіо про тиснення крови в жилах.

В своїй лекції др. Николз говорив, що є кілька причин, які побільшують тиснення крови. Це є: переїдження, особливо мясом; надмірне уживання соли, перцю і таких інших приправ; посилине їдження.

Др. Николз каже між иншим, що на старість у кожного приходить збільшення тиснення крови, однак ми можем і повинні вести такий спосіб життя, щоби це збільшення не було занадто хоробливе.

До утримання нормального стану тиснення крови потрібно: відповідна праця, умовий спокій, розривка і відпочинок. Та найважнійшим чинником це є відповідна дієта.

Не так страшно—що чоловік їсть, як скілько він їсть, хоч одно і друге є дуже важне в утриманню нормального тиснення крови. Навіть звичайний обід може бути причиною тимчасового збільшення тиснення крови, але воно є не шкідливе для одного разу. Однак, коли чоловік раз-у-раз переповнює жолудок, то збільшене тиснення крови спричиняє частійше биття серця і з часом це пошкодить серцю і жилам.

Звичайно так буває, що хто їсть богато, то й любить мясо зі всякими приправами соли, перцю то що. Це саме вже спричиняє "гай блод прешур". Всякі есенції з мяса, кава, сиґара, також причиняються до того. Особливо шкідливе переїдження людям, що працюють по офісах і не мають руху.

Далі др. Николз звертає увагу, що в Америці особливо, люде їдять за богато мяса. Кождий, хто важить більш як нормально, повинен їсти половину або й третину того мяса, що він їсть і почувався-б богато краще і здоровіше.

Розуміється кождий повинен тримати зрівноважену дієту. В пропорції уживати протеїн (мясо, риба, яйця); карбогайдрейтс (мука, солодощі); товщ (масло, солонина); вітаміни (овочі, ярина, молоко); воду і мінеральні соли.

Люде дуже часто за скоро їдять. Особливо в полудне по великих містах їдять в поспіху. Коли їду не пережувати добре, то тоді вона стає не шкідною, а тягарем для органів травлення. Вони мусять працювати подвійне. А ще коли чоловік по їді не відпічне (хто з нас може по обіді відпочивати) і зараз вертає до праці, то тоді намагається подвійної праці від серця і кружлення крови. Серце мусить достарчить крови для жолудка і для мускулів та мозку, щоб вони робили свою роботу.

На диво, що з часом серце і жили підупадають і дістаються "гай блод прешур".

Тому, каже др. Николз, щоби остеречись на старість перед надмірним "гай блод прешур", треба їсти мало, поволи, і додержувати міру в дієті.

ситна і добре зрівноважена. То значиться, що вона повинна складатись з таких страв, які дають поживу рівномірно для всього: для тіла, мускулів, крови і костей. Крім мяса і картофлі повинно бути що дня кілька ярмових страв ще до того, або просто різна ярина в сирім виді. Коли господиня [illegible], як складать страви для доброї рівноваги, повинна відвідати спеціяльні курса, які урядує міське в кождій околиці Червоний Хрест.

Нікто не повинен працювати понад сили і час. Бо як чоловік здоров, то зараз не відчуває, але колись пізнійше мусить ті гроші понад час заробленї віддати лікарям.

Здоровий чоловік потребує для певного відпочинку вісім годин спання, а слабосильний то ще більше.

Крім роботи, їди і спання треба людині ще й розривки і забави. Той, хто працює фізично, може вечір провести собі сидячи в театрі, неділю пройдити на автомобілі (як має нагоду). Але той, хто працює сидячи, потребує руху. Повинен ходити пішки на роботу, коли це можливо, вечерами робити великі проходи і то живою ходою, уживати спорту.

Товариство Боротьби з Туберкульозою зі свого досвіду прийшло до переконання, що добрий відпочинок, харч, свіжий воздух і вірний спорт — це головні чинники для запобігання туберкульоза.

ЯК ТРЕБА ЖИТИ, ЩОБ БУТИ ЗДОРОВИМ.

В Злучених Державах нараховують більш мілїона людей слабих на сухоти. Мілїон або й більш таких що мають в своїм організмі неактивний туберкульоз. Щоб не дати розвинутися і розповсюджуватися тій страшній хоробі, треба жити день-у-день здоровим життям.

Одна з найбільших завдань тих людей, які працюють над улїпшенням людського здоровля є те, аби розбудити увагу громадянства і заінтересовання в своїм власнім здоровлю і продовженню життя. В кождій місцевости є шпиталь чи якась инша установа, де за малу заплату або й даремно можна дістати пораду доброго лікаря. При добрій волі кождий має нагоду допильнувати свое здоровлє.

Людське тіло мусить бути відпорне на всякі слабости, які часто є вже в організмі, або що-день можуть на його напасти. Для тої сили відпору потрібний людині добрий харч, воздух і відпочинок.

Робітник, працюючий фізично потребує богато більше їсти, ніж той, що працює умово сидячи за письмом легшою роботою на фабриці. Такому чоловікові досить на сніданок кусок хліба й кава, але той хто мускулами працює, потребує до того ще й фляшку молока. Йому, між иншим, є найбільш [illegible] жавна їда. Вечера повинна бути

АГРИКУЛЬТУРНІ КООПЕРАТИВНІ СПІЛКИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ

Після відомостей найновіших статистик, в Злучених Державах нараховують около 69,000 агрікультурних кооперативних спілок.

За останних десять літ скількість спілок подвоїлась. Особливо в сілдо-північних центральних стейтах. Одначе найбільший зріст членів цих спілок є в полудневно центральних стейтах, завдяки незвичайному розвиткові торговельних спілок тютюну і бавовни. В 1925 році було 121 кооперативних спілок торговлі бавовною і бавовняними продуктами, в яких нараховувалось 300,000 членів. В торговлі молочними продуктами було 2,197 кооперативних спілок з 160,000 членами, 1237 спілок з 180,000 членами кооперативної торговлі овочами і огородиною. Кооперативів збіжжя 3,338 з 520,000 членів. 1770 кооперативів з 400,000 членів в торговлі худобою, 71 кооператива з 50,000 членів в торговлі курми. 124 тютюнових кооператив.

Всі агрікультурні кооперативні спілки мають 2,700,000 членів і річний оборот капіталу в 1925 році виносив 2,300,000,000 доларів. Загальне число фармерів, які належать до кооперативів є значно менше від числа їх членів, бо кождий фармер звичайно належить до трьох і чотирьох кооператив.

Крім того є ще в Злучених Державах 10,000 електричних, телефонічних та газових кооператив, 5,065 спілок кредитових, і 2,049 спілок взаїмної асекурації.

Цікаво, коли б наші фармері в Канаді зрозуміють користь з кооператив та розвинуть їх між собою!

РАДИВ ЗАПРОСИТИ МЕДВЕДІВ ДО ВАРШАВИ

На одному з засідань польського сойму у Варшаві, посол Українець [illegible], в розмові з Ґуцульщини, зробив слідуючу іронічну заяву:

"Медведі та вовки нападають на наші села, кождого дня спожирають наших кіз та овець. До цього часу ми від них відстрілювались. Але недавно пан міністр видав розпорядження про заборону убивати медведів, які мають медвежат. Виходить так, що ми мусимо одягтись по святочному й сходити до медведиць, які вже під своєю опікою пан міністр, та довідатись чи вони не мають медвежат. Або-ж просити в них про амнестію для нашої худібки. А може пан міністр сам переговорить з медведями в цій справі? Він міг би запросити до себе головніших їх представників на конференцію до Варшави. Що-ж, не була-би знаменита конференція не гірша любої иншої".

Ці слова викликали загальний сміх, а міністр наказав переглянути розпорядження про заборону вбивати медведів.

СМІШНЕ

ДО КОГО ГОВОРИТЕ?

—До дурня віколи не варта говорити.

—Та я до вас не говорю.

ЛІПШИЙ ФЕНИК

Професор: — Василю, чому ртуть підноситься в гору, як устромити термометр у гарячу воду?

—Мабуть їй там на долі трохи за душно, прошу пана професора.

ПРИЗНАВСЯ

Батько: Отже ти вже знаєш стілько саме, що й учитель, га? А по чім то пізнав?

Доня: Адже учитель сам признався: Він казав, що він не може нічого навчити мене.

СОВІСНИЙ

Суддя: Тобі було мало їсти обід в ресторані за дурно, то ти ще вкрав ложки і ножі!

Злодій: Я, прошу суду, вкрав ложки з чистого заміру, бо хотів їх продати і заплатити за обід.

ДЕ КАПЕЛЮХ?

—Чому ви носите такий поганий капелюх на вулиці?

—Помиляєтеся! Нову на голові не на вулиці.

ЛИСТ

Батько: — Вовед, синочку, не лінуйся і не чуєш за родичами, а я тобі напишу довгий лист.

Син: — Добре, тату, але напишіть на почтовім переказі.

Гість до господині: Подивіться, який волос я витягнув зі зупи!...

Господиня: Ох, вибачте... Я думала, що вже всі повитягала.

НЕ ПОГО ВИНА

Батько: Павлусю не тягни кота за хвіст.

Павлусь: Я тільки держу за хвіст а кіт сам тягне.

Др. Іван Верхомин

Лікар, Хірург, Оператор.

Практикант в шпитали університету Альберти.

3 Alberta Loan Block. Edmonton.
(коло Кінг Едвард готелю).

Тел. офісу 4416. Тел. мешк. 4168.

Ординує від: 10—1
2—7

200 ВИРОБЛЕНИХ ФАРМІВ по квотром, пів секції і по цілій секції. Одна велика господарка складається з 1150 акрів і має два забудовання.

Фарми дуже добрі а ціни умірковані.

Рівнож маємо около 5000 акрів землі невиробленої. Бели закупуєте шукаєте землю, то конечно зайдіть до нас, а певно будете вдоволені.

N. E. LAKUSTA & CO.

Vegreville, Alberta.

Box 161. Телефон 41.

Купуйте Шифкарти

В НАШІМ ТОВАРИСТВІ, яке засноване для Вашої користи і для охорони перед несовісними агентами.

МИ МАЄМО ЗВЯЗЬ З НАЙБІЛЬШОЮ КОРАБЕЛЬНОЮ КОМПАНІЄЮ

CANADIAN PACIFIC

ЯКА МАЄ наймодернійші кораблі, першорядну услугу і знаменитий харч. Спеціяльна услуга для тих, що їдуть через наше Товариство.

АФІДЕЙВІТИ виставляємо скоро і на позволення не треба чекати місяцями.

АМЕРИКАНСЬКИМИ ДОЛЯРАМИ посилаємо ГРОШІ до всіх країв Европи, скоро і безпечно.

ВИРОБЛЯЄМО всякого рода контракта, повновласти, горожанські папери, купно і продаж мійських реальностий і ФАРМІВ.

ДОСТАВЛЯЄМО робітників на фарми.

Всякі поради уділяє даром

UKRAINIAN IMMIGRATION & COLONIZATION ASSOCIATION

10027—101st Street, Edmonton, Alberta.

Телефон 2043.

New Edmonton Hotel

ГОЛОВНА УКРАЇНСЬКА ГОСТИННИЦЯ

10050 97-мий Стріт

Тел. 5823 Едмонтон, Альта.

ДЛЯ ВСІХ КЛЯС ГРОМАДЯНСТВА.

В НАС ЗДИБАЄТЕ СВОЇХ ПРИЯТЕЛІВ.

Василь Олійник,

Власнитель і Управитель.

Наш Поступ

OUR PROGRESS

Просьвітно-економічна Часопись для Українського Народа

OUR PROGRESS Ukrainian Semi-Monthly Published 10th and 25th of the Month. 10336—96 St. Edmonton, Alta. Phone 1834

НАШ ПОСТУП Український Просвітно-Економічний Двотижневик. Виходить 10-го і 25-го кождого місяця. 10336—96 Стр. Тел. 1834 Едмонтон, Альберта.

РІК VI. ЧИСЛО 190. ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА, 10-го СЕРПНЯ, 1928. EDMONTON, ALBERTA, AUGUST 10th, 1928. No. 190. VOL. VI.

21,000 ОСІБ НА СУДОВІЙ РОЗПРАВІ

З Рашева в Галичині, доносять, що там переїхали в напрямі Кракова дожидаючи прихода везучі 21 тисяч осіб на судовий процес, який відбувається в Кракові проти управи в Галичині кооперативи "ЛУЖА". Цих то 21 тисяч осіб, бувших членів кооперативи, потягають особисто до відвічальности фабриканти і гуртові склади, яким кооператива остала довжною величезні суми гроша.

Ціла ця судова розправа буде відбуватися в Кракові на відкритій площі під голим небом, де побудовано спеціяльне підвищення для судії і сотні лавок для оскаржених. Поустановлювано так спеціяльні голосники, щоби всі могли добре чути зізнань.

СТАЛІН У КЛОПОТАХ

З Москви доносять, що клопоти комуністичної власти з селянством не устають. Як відомо, цілу зиму і цілий передновок була усилена урядова діяльність, щоби примусити селян продавати за безцін хліб урядовим агентам та установам (т. зв. хлібозаготівля). Щоби приватні купці не могли підбивати в гору цін, цього року пішла сильна нагінка на них, так що приватний скуп збіжжа майже устав, як за добу "воєнного комунізму" 1919—1921 р. Рівночасно примушували селян закупновувати "селянську позичку" за гроші, щоби держава мала більше готівки. Як в р. 1921, так і тепер, терпець селянства зачав пропадати. Це спонукало комісара торговлі "Союзу" Мікояна про людське око видати обіжник, в якому заборонюється місцевим органам примушувати селян до продажу збіжжа. Але одночасно цей обіжник, як що року, установляє, які максимальні ціни (найбільші) можна платити селянам за хліб. Цей самий обіжник підкреслює одну річ: він забороняє реквірувати насильно збіжжа у селян; нии урядово стверджено, що урядові чиновники реквірують в селян збіжжа, під покришкою, що це є зерно, нагромаджене на "спекуляцію".

Не буде дивно, коли при найблизшім недорогі на країну знову прийде страшний голод, коли не буде зерна заховного з року на рік.

ЯК РОЗСТРІЛЮВАНО ЗАСУДЖЕНИХ ІНЖЕНІРІВ У МОСКВІ

Німецька преса подає одержані від своїх кореспондентів подробиці смерти пять присуджених на смерть інженірів. Для-то липня переведено їх, а саме: Горлейського, Кижича, Бояріхова, Будного та Крижановського до одної келії. Пан раннім його липня ввійшло до келії 4-ох чекістів, а 10-ох остало на коритарі під дверима. Присудженим приказали вставати та вийти з келії, не забираючи зі собою ніяких річей. Крижановський плакав, Бояріхов давав чекістів за большевиків найгіршими словами, Будний та Кізевич були цілковито спокійні. Горлецький захвуваний поводився то врановажено. Присуджених завели в підземелля тюрми та в однім з рівнищ розстріляно старим чекістським способом "под стенкою".

ПРОФ. "ГРИГОРІЇВ ВІДІХАВ ДО ЕВРОПИ

Проф. Н. Я. Григорієв, який минулої зими обіздив українські кольонії в Канаді а між тим і в нашій провінції Альберті виголошуючи велику научні й цінні відчити, виїхав з минотком серпня до Европи.

В Канаді і Злучених Державах виголосив він понад 150 відчитів, яких слухало десятки тисяч народа і [illegible] по собі якнайкращі спомини серед тих верств нашого громадянства, які не криючи та тьмеловаюсь бажають помогти українському народові здобути на рідних землях волю, а широко і безупинною працею, кладучи собі за головну ціль до цього українську освіту.

Обїздка його по Канаді не лишилася без певних результатів, бо за пофорзуміння гуртків людей рішено поорганізувати в Канаді філії Українського Робітничого Університету, які будуть під заводуванням прибуваючого на днях з Европи до Вінніпегу Д-ра М. Мандрики, про що обширніше напишемо в слідуючих числах.

ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ СПРОВАДЖЕННЯ БРИТІЙСЬКИХ РОБІТНИКІВ

— ОТТАВА, — На засіданню екзекутиви робітничої партії під проводом Роберта Береска внесено протест проти спровадження 10,000 британських робітників до молочення збіжжа.

Становище комітету обосновано тим, що в Канаді найдеться довколі робочих рук, щоби нами зібрати і вимолотити збіжжа. З початком зими устають всякі будівельні роботи і тому більш як певно, що в зимі британські імігранти опиняться без роботи. Це принеслоб їх розчарування тим більше, по муніціпали не булиб в силі дати їм допомогу. Коли відчислити $60,00 як кошти дороги, то після молочення залишиться імігрантам не богато заробленого гроша.

Іміграційний уряд Канади, що веде в тій справі переговори з британським урядом, в телефонічній розмові з Лондоном звернув увагу, що робота при молоченню є тяжка і тресно кільканайцять годин, тому уважав конечним подати це до відома тим британцям, котрі закупують виїхати в Канаду.

ПРЕМІЄР КІНГ ПОВЕРНУВ НА ОХІД

Дост. В. Л. Мекензі Кінг, премієр Канади, який через минувших два тижні побував в Західній Канаді, між тим пробуваючи і в своїм виборчім окрузі Принц Альберт, Сєск., де мав кільканайцять мітінгів, виїхав вже на Схід, почім в кілька днів виберется до Парижа, де він іменем Канади мавби підписати т. зв. Кельоґів пакт проти будучих воєн.

ВЕРТАЮТЬ З КРАЮ

Українські туристи, які виїхали з Альберти при кінці мая н. р. до Старого Краю, а то: пп. А. Фодчук, Ю. Кулик з родиною, з Едмонтону; М. Черновський і Гр. Вінничук з Веґревіл; В. Никифорук з Ванкувер, Альта; як про це доносять своїм родинам, виїхали вже зі старого краю і будуть в Едмонтоні около 22 н. м.

ЗАБАВКА ЧИ ДІЙСНІ ПРИГОТОВАННЯ ДО ВІЙНИ

БЕРЛІН. — Ціла Польща захоплена воєнною горячкою, яку піддержує орган Пілсудського "Глос Правди". На північних й граничних сконцентровано великі маси війська, а недалеко литовської границі мають бути переведені великі військові маневри. У Вилні має відбутися злад навійбільшої організації "стрільців" і не є виключено, що ті "стрільци" можуть зробити наскок на литовську територію і тим спровокувати війну. Поляки оправдують свою поведінку тим, що Литва дістала запевнення від Совєтів, що на ви випадок польсько-литовської війни поможе її мілітарно а через це Литва поводиться проти Польщі визиваючо, на що Польща своєю дорогою відповідає концентрацію військової сили і манїфестує готовість оборони.

ЗДОБУТОК РОБІТНИКІВ

"Українські Робітничі Вісти" доносять, що Робітниче Запомогове Товариство з головним осідком у Вінніпегу закупило недалеко міста дуже цінні реальности з величавими і дуже гарними домами, які будуть слугувати, як цілий і сидінь для членів тої-ж організації.

Реальности ці куплено за $42,500, але як про це пишуть "У. Р. В.", то вартість цих реальностей буде сягати около 200 тисяч долярів. Реальности ці складаються з двох прекрасних великих мурів і 71 акрів землі й лежуть над рікою "Ред", близько трамвайної лінії, що курсує між Вінніпегом а Селкірком.

З фотографії поміщеної в одній з недавних номерів "У. Р. В." видко величність і красу цих будинків немов палат Гзарадовм Р. З. Т. може тільки погратулювати, що набув такі цінні реальности.

Такі реальности в руках Українців, не здобуток з якого можуть бути горді не тільки самі члени тієї організації, що його набули, а й увесь український нарід.

ЖНИВА В ЗАХІДНІЙ КАНАДІ

Заповідження про стан жнив з цілої Західної Канади подають, що в слідуючім тижні тобто почавши від 13-го н. м. жнива в Західній Канаді будуть загальними.

В нашій провінції — Альберті в околицях Едмонтону богато фармерів почали жати пшеницю в цім тижни.

ПРОТИПОЛЬСЬКІ ФІЛЬМИ

Польська преса подає з істеричним обуренням вістку, що Німці вже виготовили і будуть висвітлювати на Горішнім Шлеську нові протипольські кінематографічні фільми п. н. "Польціше Віртшафт" (польська господарка). Ця фільма має бути незвичайно обидлива для польської національної чести. В є вже третьою після відомих протипольських фільм: "Горіючий кордон" та "Запущена країна", де також ілюстровані відносини на польській частині Горішнього Шлеську.

Війна Литви з Польщею викличе війну СССР з Полянами

Москва. — Офіціоз Комінтерна "Правда" заявляє, що не вважаючи на всякі декларації, війна між Литвою і Польщею дуже можлива. Коли бд дійсно прийшло до того, то СССР виступить по боці Литви й властиво з Польщею.

МАЙНЕРСЬКИЙ СТРАЙК У ВЕЙН

З Драмгелер доносять, що в майнах у Вейн виступили майнери на страйк через те, що компанії ввели там рідкі решітки, через які просівається угля, наслідком чого майнери чуються дуже скривджеими, бо богато їх угля йде за дармо для компанії.

БОЛЬШЕВИКИ УКРІПЛЮЮТЬ ГРАНИЦІ ВІД ПОЛЬЩІ

Польська преса доносить, що большевики взялись до укріплювання своєї пограничної полоси вздовж кордону з Польщею. Головне місце укріплень проходить через Білорусь, який західний кордон большевики вважають вигідною броною для Польщі у найбутній війні. Дотепер викінчено вже кільканайцять полевих укріплень.

НОРВЕГІЯ НЕ ХОЧЕ БОЛЬШЕВИЦЬКИХ ГОСТЕЙ

Норвеське посольство у Москві відмовилося дати візи делегації большевицьких професіоналів із Доґаненом на чолі. Делегація хотіла поїхати до Осльо на засідання комітету порозуміння большевицьких і норвеських професіоналів. Большевицькі газети у звязку з цим гостро атакують норвеський уряд, вказуючи, що це діється з англійської інспірації.

ПРОТИБОЛЬШЕВИЦЬКЕ ПОВСТАННЯ НА СИБІРІ

З Москви доносять до закордонної преси, що в східній частині Сибіру розгорілося протибольшевицьке повстання, яким керують члени тайної організації "братчиків русскої правди". Головні сили повстанців скупляються в лісах між Читою та Верхньо-Удинськом. Повстанці нападають на большевицькі установи по селах та містечках, розстрілюють комуністів та розгромлюють червоноармійські станиці. На ст. Даурія на Забайкаллі збунтувався 107-ий червоний полк, розстріляв комуністів та пішов разом з командантом у ліс.

БЕЛЮ КУНА ВИСЛАЛИ ЛІТАКОМ В СССР.

БЕРЛІН. — Відомого комуністичного диктатора Мадярщини в 1919 році Белю Куна вислали з Австрії, де його судили за безправне перебування та ведення комуністичної агітації. По скінченню арешту його негайно посадили на аероплян і під доглядом поліції привезли на пограничну німецьку станцію Пасав. Тут сторожа перемінилася. Під конвоєм німецьких шуцманів мадярського комуніста завезли до Штетина і посадили на пароплав, що відходить до СССР. Аероплян летів тільки через територію Німеччини, бо ні Мадяри, ні Поляки не дали дозволу на переліт.

ЯПОНІЯ НЕ ХОЧЕ АНЕКСІЇ МАНДЖУРІЇ

ТОКІО. — Прихильне становище департаменту стейту супроти націоналістичного уряду в Китаю змушує японський уряд до чимраз більшої заяви в справі Манджурії. Японія заявляє, що не думає про прилучення Манджурії, а тільки ходить їй о забезпечення того матеріяльного вкладу, який вона вложила в відбудову Манджурії. Японія не бажає рівнож увійти в конфлікт з націоналістичним китайським урядом і не має в засаді нічого проти того, щоб уприма Манджурії перейшла в націоналістичні руки.

ЖАНДАРИ ЗАВОДЯТЬ ПАНЩИНУ

В селі Шуборовець, на північній Буковині, жандари зробили в ночі на 30 червня хлопи і візвали, щоби всі молоді люди від 18—24 років ставились рано на постерунку. Нарід перестрашився, думав, що війна, але рано показалося, що жандари злапили в той спосіб толоку, аби скосити панові конітинові в сусідньому селі за дармо траву. Хто не пішов косити, того жандари били по лиці й катували. "Боротьба" ілюструє цілий ряд подібних випадків самоволі жандармерії, які знущаються над населенням українських сіл.

Повір українці-Буковинці в Канаді, Америці й инших краях!

Після румунського закону тратять усі Буковинці, які пробувають поза межами Румунії, своє горожанське право й приналежність до своєї громади, як не зажадають від заверхности своєї громади "Прімарії" найдальше до кінця 1928 р. свого вписку до лісти горожанства. По цім речинці мусітиб буковинські еміґранти просити о натуралізацію, яку дістається аж по десяти роках від подання виску о натуралізацію. Втрата права горожанства в сілі румунських законів має й важкі наслідки. Хто не є румунським горожанином, не може вілковіч здобути нерухомости (землі, хату і т. д.) по селах. Тому нехай кождий буковинський переселенець постарається, щоб його громада вписала в лісту горожанства. Кревні й знакомі нехай також запишуть до лісти в громаді ... хто з переселенців не впишеться, тої нехай попишуть до кревних і знакомих на чужині про це. Всі українські часописи прошено передрукувати цей заклик, особливо в Канаді й Америці.

Румуни, які забули румунську мову

Це такий урядовий виказ у державним румунським законі про нарадне шкільництво впроваджений на те, щоб якось заманіпувати противу всякій людности дико націальну румунізацію споконвіку українського населення на Буковині. З богатьох сіл дістаємо відомість, що шкільні власти дали директорам початкових шкіл наказ, вписувати українських дітей у загальну шкільну рубрику. Мало що це помагає. Українські діти тим і останться українцями і вчаться українського письма й мова шкільна. Шкода лиш-дрочити спокійне українське населення.

ФРАНЦІЯ, НІМЕЧЧИНА ТА ПОЛЬЩА

"Курєр Варшавскі" приносить надзвичайну телеграму свого кореспондента з Парижа про зміну настроїв у Франції на користь Німеччини, а некорість Польщі. Більшість французьких газет привітало дуже охоче побіду соціялістів у Німеччині, як доказ мирових настроїв Німеччини. Навіть справу злуки Австрії з Німеччиною трактовано тепер прихильніше, головно у звязку з заявою міністра Бенеша, який після повороту з Берліна заявив, що він принципово не противний цьому злиттю. Польська преса, занепокоєна цими вістками, передбачує, що Німеччині вдасться в найблизшому часі перевести очищення Надренії від французьких військ.

З ЖИТТЯ ПО КОЛЬОНІЯХ

Веґревіль

Підчас цьогорічної триденної виставі у Веґревіл, виступили учні школи Авраменка під управою гр. Пігуляка, й як про це пише веґревільський часопис "Обсервер" українські танки викликали серед глядачів велике заінтересовання.

Сам "Обсервер" в своїй редакційній статті висловлюється про такі дуже похвально, признаючи, що зі всіх атракцій підчас виставі українські танки викликали найбільше заінтересовання.

Н. Лакуста вибивається на ... активного "рілестейтника" і як нас повідомляють перепродав минувшого тижня 9 фарми в околиці Ренфорд.

Віллінгдон

Віллінгдон, це нове містечко при новій сінірській лінії, яка будується з Кинлайф до Едмонтону й переходить головно почерез околиці заселені нашими фармерами починаючи від Кан Донолд аж до Брудергейм, на просторі около 100 миль.

Від часу вставлення на тій лінії рельсів конкурного січня повстало кільканайцять нових містечок, в яких переважаюче населення наші люди. Найбільшим досі й найживійшим містечком є Віллінгдон, недалеко Вітфорду. Свій скорий зріст це містечко завдячує тій обставині, що находиться воно в найбогатшій околиці, та ще й тому, що є воно поки не дійде лінія до Едмонтону при кінці залізної лінії, куди звозять спад фармері з полудня, півночі і заходу.

Досі в нім містечку є понад 300 душ мешканців, є много склепів, складів з фармерськими машинеріями, гаражі, офіси, шість елевейторів, дуже гарна сінірська станція та много нових мешкальних будинків.

Містечко вже має свою почту і телефонічну лінію.

Желізна дорога вже внутрована аж до Віллінгдон і правдоподібно в цім місяці почнуть туди доходити зі сходу особові потяги.

Василь Гуцуляк буде першорядний мурований готель за 25 тисяч долярів, який буде готовий около 1-го жовтня.

В місті дуже оживлений рух а приводу богато робіт коло дальшої конструкції лінії на захід.

Віллінгдон на днях збільшився о одну більше родину. Іменно Юрій Федорак, власнитель складу Конкват Ко., постановив стати фамілійним горожанином містечка подружившися з панною Віркою Бабюк, дочкою панства Николая і Софії Бабюків.

ВЕРМІЛІОН

В Вермілійон будує альбертійське правительство при рільничій школі будинок, в якому мож буде помістити 200 студентів учащаючих на рільничі курси.

2-го серпня заложено під згаданий будинок угольний камінь, чого доконав Дост. Джордж Гоудлей, міністр рільництва. Будинок цей має бути готовий з кінцем жовтня, коли отвирається школа рільництва.

До Рільничої Школи у Вермілійон з кождим роком зростає число учасників українського походження і спеціялістів треба, що в цім році число наших учеників і учениць буде більше чим попередними роками.

Наш Поступ

Український Дві-Тижневий просвічений просвітньо-культурний і незалежний орган українського народа в Західній Канаді.

Виходить кожного 10 і 25 дня в місяці.

ПЕРЕДПЛАТА $1.00 РІЧНО.

Т. Томашевський—Редактор

За оголошення поміщувані в "Нашім Поступі" редакція не відповідає.

Our Progress

Український півмісячник

Published twice a month at 10608—98th Street, Edmonton, Alta.

Subscription in Canada $1.00 a year. Foreign $1.50.

ADDRESS:

OUR PROGRESS
10608—98th Street, Edmonton, Alberta
Telephone 1694

ДО ШКОЛИ

Цього місяця кінчаться шкільні ферії і вже з першим вереснем отворяться двері всіх шкіл, крім університету, в якім студії починаються з першим жовтнем.

Живемо в країні де шкільництво є високо розвинене й де не може бути мови про необхідність посилання дітвори до школи. Вже самий шкільний акт не позволяє на ухил від школи і ми українці з приводу того примусу навіть богато в цій країні скористали. Бо коли в Старім Краю богато свідоміщих батьків посилали своїх дітей в школу то були й такі, що не привязуючи школі великої ваги старалися викручувати своїх дітей від школи кажучи, що до ріллі школи не треба. Богато було й таких, що хоть і бажали дати дитині вищу освіту то не позволяли їм на це обставини і богато через це змарнувалось добрих талановитих дітей — богато на тім потерпів український нарід як нація.

Тут-же відносини зівсім інакші і акт примусового посилання дітей до школи з одної сторони а й сам факт, що живемо серед культурніщих народів майже до пня викорінив серед нашого народа знеохоту до школи. Нині мабуть не знайдеться ніде в Канаді української дитини, щоби не була в школі в приписанім шкільнім віці, а як і де є такі виїмки, то до цього мусять бути дуже важні причини. Значиться про саме посилання дітей до школи публичної нема що богато розводитися, бо система шкільна в цій країні вже так усистематизована, що аби й родичі хотіли ухилити свою дитину від школи, то уряд цього не допустить.

Але мова тут лиш про школу публичну, яка дає дитині початки науки. До середних і вищих шкіл шкільний акт не примушує і навіть діти, що ходять до школи в т. зв. примусовім віці можуть з того "примусу" користати більше або менше: бо може дитина ходити до школи до 15-го року життя а скінчити заледво два-три грейди, а може скінчити й осьмий. Це залежить і від здібности самої дитини і в великій мірі від шкільних сезонів, бо де ще є такі шкільні дистрікти, що або пересувають учителями, або через западні зими діти не учащають стало, то не одну дитину захопить 15-ий рік в другім чи третім грейді і коли родичі не привязують богато ваги науці то раді, що вже вільні перед законом. І таких то дітей серед наших поселенців є богато і з кождим роком стає більше. А відомо—науці границь нема. Дбайливі родичі повинні своїм дітям дати спромогу перейти школу не тільки, щоби визволитися перед законом, або на те, щоб "дитина вміла підписатися", але дати їй школу на те, щоби воно в життю мало отворену дорогу до кращого життя, бо як кажеться —"науку ні вогонь не спалить ні вода не забере".

Цього року сотні нашої дітвори покінчили осьму клясу публичної школи, немало з них кінчили на фармах і девятий або десятий грейд і не мало з них здібних і бажаючих продовжувати науку. І коли перед ними школа на фармах стає вже запертою, то батьки вже заздалегідь повинні над своїми дітьми застановитися, а постановивши посилати їх дальше в школу, поробити всі потрібні кроки, щоби з отворенням шкільного року вони вже були в школах не тратячи дорогого часу.

Для продовження науки найліпше посилати своїх дітей до Едмонтону, де обставини до цього найбільше сприяючі. До того є тут Інститут М. Грушевського, оснований самими українцями Альберти, як одинока виховавча в нас інституція, де питомці попри удержання за досить уміркованну ціну мають спромогу вчитись свого рідного — а то української мови, літератури, історії, українознавства, співу ін. і ті родичі, що задумують посилати своїх дітей до школи в Едмонтоні і примістити їх в Інституті Грушевського, повинні не тратячи богато часу зголоситися в тій справі до управи Інституту на приміщення своєї дитини, щоб не бути опісля розчарованими, коли не стане місця, або буде запізно зареєструвати дитину до школи.

Наука єдина вказує шлях до кращого життя, то-ж сповніть свій батьківський обовязок посилаючи своїх дітей в школу!

МИМОХОДОМ

Як що Січинський своїм виїздом до Кенади минулого року не зробив бе більше нічого лиш те, що зрушив деяких наших помпозістів від народньої роботи в Вінніпегу, як осей з гнізда, то вже зробив велику роботу.

Через кілька довгих літ (ну і там—прим. складача) наші провідники в Вінніпегу сиділи на одній ціпу при Доферін Евеню й лиш час від часу ревізували то циркулярі, то деколи таки живих колекторів на захід по доляри, але тіньою своєю, чи вони лиш восьм., не помогли... Не приходили ні з відчитами, ні зрадами. Захід, а вже головно Альберта істнували для них тільки як дійна корова, яку можна доїти так довго, як довго вона для себе зможе старатися о пашу. Навіть на кількакратні запрошини Інституту Грушевського брати участь в зборах не реагувалися нічим прийзджати, хоч запрошували такі дні, коли їм з зїзду в Саскатуні було зовсім наручно прибути. Лише в ради-годи п. Свистун заїздив до Альберти перед осінню завербувати кілька гар пшениці для рутенського елеватора, збираючи при нагоді як Макарій катедратик на вінніпегський собор, та хиба десь потайки позаганяти парафіяльні непорозуміння між громадою а священиками. На писання в "Нашім Поступі" про потребу переведення обєднання українських Народних Домів, про централізацію просвітньо-культурної праці між українцями в Канаді вінніпегські лідери були глухі на стільки, що навіть не вважали за відповідне таку гадку поперти або збити в своїм всеканадійськім органі "У.Г." І мовчали і сиділи... Ні, пардон! Не сиділи. Звоювали борбу з вінніпегським Народним Домом щоби вихреститься на православну віру...

Аж надїсло в Канаду Січинського, який живцем в очі говорив їм, що вони цілу свою роботу звели до церковщини, перейшлися трохи з п. Свистуном в соборі за легіони, довів їм до живого і, і вони мов з летаргічного сну прокинулися. Зробили насамперед трохи крику в "У.Г." на Січинського яке то він мав право їхати до Канади та завдовжувати їм спокійний сон в однім протерши очі наїхали до "роботи". Скликали приватно з Вінніпегу СУС-с неповірені з прийшли вже з цілим своїм концилем до Канади на зїзд, прочитали СУСову програму перед публикою з якої, позволено не було запрошених на зїзді Інституту голосувати й апробувати руки підносили до гори сказали собі, що СУС принятий і одобрений Інститутом Грушевського й поїхали воно до Саскатуну. Там також потолокували, і лідери відїхали...

Відтак і п. Свистун і ми тепер можемо приємніть в Альберті чути і бачити п. Свистуна з відчитами про СУСа, в яких то відчитах він признається, що вони не знали дотепер ні Сходу ні Заходу і аж відколи він вибрався зі своїм СУСом на відчити по Східній Канаді переконався, що вони трохи в Вінніпегу засиділися з тимчасом большевики позабирали їхні позиції, які він тепер помало відбиває...

На Заході сказав п. Свистун с большевицьких лиш в Альберті, що після якого вже дуже пізно свідчить про українців Альберти, але часу

тілько нас п. Свистун хоч так, що в Саскачевані, "де Інститут Могили проводить просвітну роботу їх зовсім нема"... Це для нас Українців в Альберті дуже радісна вістка, що Інститут Могили хоч в Саскачевані недопустив большевизму, але дуже шкода, що п. Свистун не пояснив нам ще й того: чому в Саскачевані де розсадником просвіти є Інститут Могили українці ще досі в тій провінції не мають ані одного посла навіть в провінції, не говорячи вже нічого про Домінію, а в такій "збольшевиченій" Альберті вибрано українця до домініяльного парламенту якраз того, що підчас виборів "всеканадійський" та "всенародний" Український Голос немов води набрав був в рот!

Але нехай так. Ми раді, що вінніпегські "провідники" пробудились. Лiпше пізно чим ніколи...

І хоч вони Січинського й провадили хорим і руїнником, то в душі повинні тому Січинському завдячити що збудив їх зі сну а це не аби-яка заслуга Січинського.

Правда, він їх трохи за здорово потермосав, але хто тверше спить, того й здоровійше треба було термосити...

Союз Українських Самостійників (СУС) про якого п. Свистун дає відчити, може навіть бути корисною організацією в Канаді, колиб п. Свистун і Ко., з Доферін Евеню у Вінніпегу не монополізували його для своїх політичних цілей.

В своїм відчиті в Едмонтоні про будову української держави п. Свистун сказав, що Центральна Рада тому не збудувала держави, що згадала за дюжа заниматися будувати державу українську і ратувати цілий світ будуючи соціялізм. А чи п. Свистун не робить подібного? Будує православну церкву і СУС-а. Боїмося, щоб з тої "роботи" не вийшло таке саме...

Колиб нам прийшлося перевести скорочені слова "СУС" після дїї п. Свистуна у Вінніпегу, то виходило б, що СУС є Союз Українських Свистунів, тобто людей, які малоб робити лиш те, що п. Свистун каже і думати так як п. Свистунові подобається. Бо де-ж досі посвятили собі використання п. Свистуна з Шадлау ч. "Вінніпегі Поміч" у Вінніпегу в заложення Шадлау ч. 21 при Соборі?

А яка є гарантія, що колиб п. Свистунові вдалося зорганізувати Союз Українських Самостійників і всі національні клятви, він не кинув часу не схоче його затягнути до пивниці Собору?

Що в Канаді треба обєднатися Українським Народним Домам і подібним організаціям в одно тіло для успішнішої праці, про це не може бути двох гадок. Але таке обєднання буде можливе тільки тоді, коли воно вийде з народа для народа, а не плянуватиме гуртом людий захватних влади над народом.

Коли і УС ставить собі між цілями за ціль обєднання під свій дах Народні Доми в Канаді, то чому досі український Народний Дім в Вінніпегу не пристунився до такого СУС-а? Чи не тому може, що за добре знає своїх "централістів" від боком?

ШЛЯХОМ ВЛАСНОЇ ПРАЦІ

Кожна звичайна людина, беручись будувати собі дім, установляє перш за все свої можливости, який матеріял є, чи на який матеріял вистарчить коштів. Уже залежно від матеріялу встановляється розмір плян і зовнішній вигляд будівлі.

Колиб селянин на Полтавщині, маючи до розпорядимости тільки пісок, глину, очерет та трохи дерева, захотів будувати з того величну трьохповерхову будівлю, колиб тільки висміяли, бо наперед відомо, що з такого матеріялу великої будівлі не збудується. Так само висміялиб того будівничого, який

маючи до розпорядимости тільки цеглу, вирішивби плян на будинки з дерева.

Конструкція кожної будівлі залежить від матеріялу.

Так часом деякі українські політики беруться будувати українську державу, зовсім не звертаючи уваги на те, який є для того матеріял.

Українська нація складається на 94 відсотки з селян, на 3 відсотки з робітництва та на три відсотки з інших верств: міщанства, інтелігенції, духовенства, промисловців і т. и.

Отже для будування української держави можна матеріял селянський, трохи робітничий і зовсім незначну кількість інших груп. Тимчасом є "мудрі державні мужі", які кричать, що "нам треба державу буржуазну".

Коли матеріял селянський і по части робітничий, то це означає, що державу можна будувати тільки таку, яку з селян та робітників можна створити, тобто: 1) в якій-би всі державні справи самі селяне й робітники могли виконати, і 2) якуб вони захищали від усяких нападів зовні. Для цього-ж вона мусить бути їм корисною, тобто: мусить бути зорганізована так, щоб задовольняла інтереси працюючого селянства й робітництва.

Коли-ж будувати державу буржуазну, то з кого і для кого?

Де у нас є буржуазія? Скільки її є? Десять чоловіка? Сто? Тисяча? Нехай тисяча.

Так хиба в наш час розвитку людської свідомости, культури й демократії можна створити таку державу, в якій-би тисяча людей панувала над міліонами? Ні! Так для чого-ж говорити про створення української буржуазної держави, коли для того просто немає української буржуазії? Може це якусь і не приємно, але факт.

Про буржуазну українську державу мріють ті, що нічого не розуміються на державному будівництві. Бачать вони, що у німців, французів, англійців і т. п. буржуазні держави. І думають, що инакше й не може бути. Не звертають уваги на дві річі, а саме 1) що ті держави будувалися сотні й тисячі літ назад, коли людство взагалі було темніше, і 2), що вони будувалися націями, в складі яких є величезні буржуазні верстви, сильна буржуазна кляса.

Ну, а де-ж наші буржуї? Нема, одійшли від українського народу, асимілювалися.

Так чом-же вони не створили української буржуазної держави тоді, коли всі инчі творили? Бо... перейшли на бік дужчих.

Отже: в минулому коли наша буржуазія була сильною, коли скрізь по світу творилися буржуазні держави, вона не створила своєї держави а перейшла на бік завойовників. Тепер-же її майже зовсім не має.

То як-же може вона тепер створити, коли її майже немає і коли по всьому світу йде боротьба з буржуазними державами?

"Як-би в нас була українська буржуазія, — галасують деякі мудрагелі, — ми мали-б вже свою українську державу".

Так чому-ж українська буржуазія не створила української держави, коли була сильною?

Чому навіть князі Острожські, не виступали в оборону української культури, все-ж таки стояли за державність польську і допомагали Польщі громити повстання Наливайка, який хотів визвати з Українських польщ і злучити її з Запоріжжям в одну українську державу.

Бо українська держава вже тоді, як держава селянського народу, вимагала відібрання панських маєтків і розпреділення їх між усім громадянством трудової держави, як це було на Запоріжжі. Через те шляхта українська волів краще йти з державою польською, але тримати в своїх руках землю, натрублені її предками від населення України, ніж прилучатися до української держави повинів і повертати ті награбовані землі в товариське володіння всіх громадян вільної української республики.

Такий патріотизм вдався бути, такий і є. Такий самий він й у українських буржуїв.

Вони воліли йти з батьками чужинцями або самим рознести кишти, ніж іти в бійку української державу і повертати її громадянам, награбованим ними добра.

Через те вони асимілювалися, через те сьогодні не має української буржуазії.

Чи треба її творить?

Буржуазні недоуки кричать: "ми повинні витворювати свою буржуазію, ми повинні всі старатися стати буржуями".

Для чого? Щоб через десяток літ українське селянство й робітництво мало приємність тримати свою "рідну" буржуазію? Коли вони сьогодня тримають чужу чуму буржуазію, то що вже говорити про слабеньку українську?

Чи думаєте, що українські робітники й селяни будуть цілуватися з нею?

Подивіться на инчі народи. Як німецькі, французькі, англійські робітники й селяне розтрощують свою буржуазію й забірають од неї владу в свої руки та перебудовують державу на свій смак, так зроблять і українські робітники та селяне.

Отже, коли по всьому світу людський поступ веде до знищення буржуазії, то для чого нам її заводить?

Коли в людському господарстві уживається вже трактор, то не розумно для конкуренції з ним розводити волів, хоч вони колись в господарстві були незамінною силою.

Коли в людських державах все йде до переходу влади в руки працючих, то з нашого боку розводити буржуазію було-б так само нерозумно, як замість тракторів, розводити волів.

Так що-ж робить з господарством? Як його налагодить без буржуазії?

Оглянемося на нашу імміграцію в Америці. Вона в більшости утікла зі старого краю від злиднів, без шеляга за душею. Тепер-же серед неї є чимало людей, що живуть у сякому-такому достатку.

Це не богатство, але певна необхідна для людяного життя заможність.

Крамарі, майстрі, фармері, робітники, лікарі, учителі, що доробилися до цієї заможности власною працею, не буржуї, бо нікого не визискували, крім себе та своєї родини, а якою разом творять одно господарство. Це працюючі люди. Господарство їх виросло не з визиску инчих, а з накопичення виробів їх власної праці. Як дбали, так і мають!

І таких господарств серед українців Америки тисячі: майстерні, крамниці, голярні та ріжні инчі підприємства. Це не капіталістичні, а трудові господарства. І це правдивий шлях до створення нашого національного господарства.

Кожен нехай своєю власною працею, не визискуючи инчих, творить своє трудове господарство. Трудові господарства нехай обєднуються в великі господарські підприємства, спілки, кооперативи і витворюють обєднані союзи. Союзами-ж і усіх господарських справах має радити одна державна господарча Рада, складена з делегатів від трудових господарств, представників праці та представників науки.

Господарча Рада має керувати всім господарством нації так, щоб не було визиску, не було господарських криз, не було дармоїдів, щоб ніхто не користувався чужою працею даремно, не одійшов й насильно для прохарчування державних бюрократів і т. и.

Оце шлях до створення самостійного українського господарства — підстава самостійної української держави.

Не буржуазії нам треба, а власної праці та її розумної організації.

Це є шлях до самостійности України, бо тільки той самостійний, хто власною працею може здобути засоби для свого прожиття і захистити їх від потрібування инчими.

Хто-ж іде з буржуазією, той неминуче поведе Україну в ярмо чужих капіталістичних держав, бо українська буржуазія на стільки слабенька, що сама йде не втримає державу, а шукатиме підмоги у сусідньої буржуазії, сусідня-ж буржуазія за свою поміч витортує право визискувати українське господарство і тим самим вплкати на внутрішню і міжнародне становище України.

Фактично візьме Україну під свою руку.

Єдиний шлях до самостійности, шлях випробований українською імміграцією в Америці, творення власних трудових господарств та обєднання їх в кооперативну спілку — трудову родину українській нації.

Як що так створимо самостійне господарство, то матимемо і самостійну державу українського народу.

"Нар. Вол."

ЦОКОТУХА Й ТАРАХКАЛИХА
(Сміховинка)

Жили у селі дві жінки. Господь знає, як вони по правді називалися, але люди назвали одну Цокотухою, а другу Тарахкалихою. Цокотуха була жінка, веселенька, дуже скороговірську бесіду, а Тарахкалиха була груба, низька, присадкувата. У неї навіть також угадалася бистро, тільки у Цокотухи був голос писклявий, тоненький, а у Тарахкалихи грубий, басовий.

Обидві були сусідками, кумами, приятельками і кохалися немов кобилки, що просли у парі.

Ділилися щиро усім: чого у одній не доставало, брала у другої. Ця у тої сили, перцю, нафти, як вагралося, тапта у цієї пригорщу муки борщ підправити, цибульку і т. д.

Вони не боялись других жінок у ніякій суперечці, бо знали, що жадної з них ніхто лиском не переможе.

Як прийшлось деколи Цокотусі або Тарахкалисі посваритися з іншою сусідкою, за кури, за діти, то тільки шкода брала тершицю, якою затріскувало з усеї сили, або гримала пятками по домі, бо жінкам ніяк справитись не могла.

У таких сусідських сварках завсіди помагала—або Цокотуха Тарахкалисі, або Тарахкалиха Цокотусі і горе було тій жінці, яка попалась під такі два язички, бо зазвичай тоїта на свою оборону вишіпила деяке слово, то Цокотуха з Тарахкалихою своїми справними надзвичайно язичками намололи стільки, що на половій шкірі не гомоніли.

Але як усе інше на землі не вічне, так і приятельство цих бистромовних — урвалось.

Посварились, погнівались, через макітру. Скільки тоді всипала одна другій, легко догадатись.

Стало на тім, що Тарахкалиха запізвала Цокотуху і її чоловіка до суду.

Нещасний був суддя, якому припало переводити цю справу.

Списавши зі сторонами звичайні "генералія", що також не так легко відбулося, приступив суддя до самої справи.

— Скажіть, як то було? — питає суддя Тарахкалихи. Тарахкалиха якось немов вітрячок: — Та як було, я прийшла по те, а вона те я тім, я за те, а вона сухоребрина мене я, а я без то тай до горп тии, а ній склонила прийшов а тии, тай мене по тім, тай по тім, а дек то так можна прошу вина сендзього, так то робить, я вона праве...

Тарахкалиха не може "дкола", але суддя, який не вловив ухом ані одного речення, схопився за голову, в у цей чаїт Цокотуха пустила в рух свій язичок також дуже бистро. Вона, прошу пана гендзьго даска бреше, вона обманюла, пьлоха на цілє село, вона оєь же як справа від пшеток, від нових, вона...

Суддя крикнув гнівно:

— Тихо! я то обох вас тихо заткнути і йти не хочу, коть хоть три дні, то вже порядно будете обертати жинками, а поверніться до Тарахкалихи: говоріть ясно.

— Слухай пане, я не розумію тебе ані одного слова...

— О, о, є щось гаразд затрерила Тарахкалиха своїм басовим голосом пан сендзя вона, оріба і щоби то не розумів, так я не по турецьки балакаю, як дуже вже я по наукрах....

— Слухай — перервав суддя — у сварці … ту мене те, тай те, то хрох тай без то, тай потім, то хрох потім тебе зрозумію.

— Ну, ну, ну, ну — засміяла Тарахкалиха. Бо ось, коть прийшла я за ворова моя … я в … скрихл … я мене пожадала, дав я вона мене … я … ребриця …

Тепер суддя, хоть не компутує ще не мало терпіння, зрозумів що було... Що Тарахкалиха приписує "по те" — значить про макітру, "не з тім" значить з макітри сторала у шафель. "А вона мене я те" значить Цокотуха в обороні кашлуна потрутила Тарахкалиху з "через то тай до гори тим" значить впала через цебер до гори ногами "з він з тим" — значить з батогом, "тай по тім, тай по тім" — значить по ногах.

—Перепросіться! — заявив суддя.

Тепер загуділо немов велика громада джмілів. Тарахкалиха тарабанила хрипливим басом: — То я малаби перепрошуватися за свою працю, що добрісенька макітра на дрібні кусні розлетілася, то я...

А Цокотуха пищала: — То мене вилаяла вона в моїй хаті, збавила мені кашлуна, що я цілий день не мала що дати челяді їсти, а ще й перепрошувати?

—Тихо! — крикнув суддя і знов монотонно повторив:—

—Перепросіться!

Куди, куди! Баби обі враз підняли свої клейтиво. Тепер суддя крикнув:

—Слухайте вироку!

—По три добі арешту обидві! Вольний замкнути!

Баби зараз хотіли пустити свої млинці в рух, та Цокотусі заткав писок рукою пуш, а Тарахкалисі не було кому заткати, вона почала верещати:

—То такий суд, то така справедливість...

—Чотирнайцять діб за образу суду! — рішучо додав суддя.

—Я не пристаю! — кричала Тарахкалиха...

Та возьний вже випихав за двері, та запхнув до вонючої казамати недавні приятельки кумочки і сусідки. — Цокотуху на три добі, а Тарахкалиху на сімнайцять діб.

Шпачок.

РОЗВИТОК ВОЗДУШНОЇ ПОЧТИ

За останних десять літ торговельне воздухоплавство в Америці розвинулось з нечуваною скорістю. Шейно десять літ тому вилетів перший почтовий аероплян з Вашінгтону до Ню Йорку. Сьогодня почтові аероплани перелітають 25.000 миль простору денно. Всі важні міста Злучених Держав є злучені між собою двайцять двома воздушними лініями.

Заплавши всі важні міста цього в велику воздушну сіть, Вуйко Сем має замір поширити лінії до своїх островів і инших посілостей. Конгрес на послідній сесії зволів вирішити уповноважити Бюро Почт рівнорядно почт ову доставку услугу означуючи максімум 2 доляри за милю. На тій підставі Бюро Почтове видало великий контракт на получення американської воздушної почти з Канал Зоні і з Порто Ріко. Три воздушні компанії згодились взятись на це підприємство за ту ціну.

Дорога до Канал Зони має мати станції в Гавана, Куба; Мерида, Мексико; Белиз, Британський Гондурас; Тегусігальпа, республика Гондурас; Манагва, Нікарагва; Сен Жосе, Коста Ріко; Крістобаль, Канал Зона. Почтові аероплани будуть перелітати тею лінію сім разів на тиждень.

Лінія Порто Ріко буде простягатись від Кій Вест, Флорида, до Гавани, Санта Клара, Камагві Сантіаго на Кубі; Порт-о-Пренс в Гаїті; Санта в республиці Домінікан; і Сан Жуан в Порто Ріко.

Почтове Бюро задумує почати незабаром воздушну почтову обслугу до Монтреал в Канаді і Мексико. Пляни почтового уряду є злучити цілий американський континент воздушними лініями, почавши від Кебек в Канаді, а скінчивши в Кейп Горн, в Полудневій Америці. Таким чином величезна сіть воздушних доріг покриє всі важніші міста цілої Америки.

Почавши від першого серпня, нова рата за воздушну почтову услугу до Монтреал в Канаді буде виносити пять центів за перший один унц. Оплата за кождий слідуючий додатковий унц буде виносити 10 центів. Коли вперве було впроваджено воздушну почтову услугу, оплата за один унц виносила 8 центів від мили. Пересилка листа з Ню Йорку до Сан Франціско коштувала тоді 24 центи. Від першого серпня, та сама услуга коштуватиме 5 центів.

Лист висланий з Ню Йорку в 10.30 рано, буде в Каліфорнії о 5-ій годині по полудни на другий день. Сподіваються, що знижка цін від трьох місяців потроїть число листів, пересланих воздушною почтою.

Богато бизнесових і торговельних фірм мають плани посилати воздушною почтою всі свої листи, які відсилаються на тисячу миль. Бюро Почтове приготовляє спеціяльні коверти і пяти-центові марки для воздушної почти. Коверти і марки будуть випущені 1-го серпня.

НЕЗВИЧАЙНА ВАРТІСТЬ МАСЛА

Др Джеймс Тобей мав недавно лекцію на радіо про вартість масла в людській страві.

Головним чинником людського дворожня — каже Д-р Джеймс Тобей — є добре прізноважена дієта. Вона причиняється не тільки до гарного розвитку організма, головно в молодім віці, але й через цілий вік підсилює відпорність тіла супроти всяких слабостей.

Небогато є таких страв, які-б самі в собі мали стільки поживних складників, які потрібні для агровля людини. Тільки добре підібраний харч, зложений з кількох головних відживчих страв може забезпечити людське тіло від нападу всяких хоріб і дасть йому потрібні соки для росту і доброго розвитку.

Але є одна страва, яка відзначається особливою поживностю і повинна займати головне місце між всякими иншими людськими стравами — це є масло.

Масло має в собі найголовніший поживний складник, так званий вітамін А. Крім жовтка з яєць і трону (рибячого жиру) масло є найбогатіще зі всіх страв на вітаміна А.

Вітамін А не тільки необхідний для росту і витривалости людського тіла, але він не дає розвинутися небезпечній слабости очей, так званій — ксерофталмія. Значе, чим більше уживається в стравах вітаміну А, тим більша буде самоохоронча і відпорна сила людського організму супроти всяких слабостей. Особливо супроти простуди і всяких хоріб віддихової системи. Це є факти доказані науковими дослідами медицини і стверджені ученими авторитетами.

Вітамін А причиняється до бадьорости і здоровля людини, відданю стрічевий занепад тіла зрілої людини, процус і укріплює молоді організми тому сміло можна сказати, що вітамін А — це джерело молодости.

Відколи стало відомим, що вітамін А є таким важним складником людської поживи, всі лікарі і товариства опіки над людським здоровлям радять уживати як найбільше масла.

Масла не може заступити ніяка инша страва, бо ні одна не має стільки вітамінів А.

Молоко і всі молочні продукти, всяка ярина і овочі, повинні становити головну людську дієту, бо те все є так звана "охоронча поживa". Масло, як найважніша страва, повинно бути все в першу чергу на столі.

НА ПОШТІ.

Селянин приніс на пошту лист, в урядник питає, чи письмо заадресоване докладно по польськи, бо інакше не прийме.

—Так, прошу пана, — каже господар і читає:

"Поважний Пан
Бреницюбо Ян
вовсі Вайтлауги
почта Явора пуста".

Се мало означувати:

"Поважний Пан
Вертикант Іван
в селі Товстобаби
почта Івано пусте".

—Чи ви знаєте, чому бузько стоїть на одній нозі?

—Ні, не знаю.

—Ну, так не зовсім зрозуміло, бо як підняв і другу, то впавби.

Суддя: Відкіля у вас ця певність, що Гарланд обвинувачений утопив, а не сам утопився?

Свідок: Бо у кишені небіжчика була фляшка горівки. Котрий сам топився, то не жаруваби горівки, а випивби.

НІМЦІ ВИСЛАЛИ НОТУ ДО ПОЛЬЩІ

Берлін. — Німці прийняли активну участь в конфлікті між Польщею і Литвою і в тій справі передали через польського амбасадора ноту в Берліні. В ній вони підперують твердження Литовців, що Польща загрожує на Литву. Німці остерігають Польщу перед можливою війною та добачують у зїзді 40,000 легіонерів демонстрацію проти Литви. Між иншим говорять Німці що між Варшавою і Ковном мала віддаль між до Кінігсберга та що Польща нема що підіймати реймах, бо непорозуміння на польсько-литовській границі ніколи не переходили я.

Хочуть 75 процент Британців

На засіданні Робітничої Ради Венкуверу і Вестмінстер, Б. К. поперто резолюцію Робітничої Ради в Келгарах, якою робітники домагаються, щоби до Канади допускати в першій мірі Англичан 75 процент більшости понад инші народности.

ДР. ІВАН ОРОБКО
лікар, хірург, оператор

урядує:
від 11-ої до 1-ої
від 2-ої до 6-ої.

207 MOSER-RYDER BLK. EDMONTON.
(над Ітоном.)

Телефон офісу: 2299 Телефон мешкання 23711

Телефон 1341 Room 201, Kitchen Blk.

Др. Осип Мегас
Український Лікар
ФІЗИК І ХІРУРГ
Напротив Стору Ітона
Урядові години:— Від 9. до 12. перед полуднем. Від 1. до 6. по полудни. Від 7. до 11. вечером.
10164a—101st Street, Edmonton — Alta.

Др. Іван Якимішак
M. D., C. M. McGill M. D
Alberta L. M. C. C.
ЛІКАР-ХІРУРГ
ІКС-РЕЙ І МОДЕРНА ЛАБОРАТОРІЯ
DOBBIN'S BLOCK Телефон 135 VEGREVILLE, ALTA.

Телефон Офісу і Резиденції 2009
Др. ЙОСИФ БУЛАНЖИ
Лікар-Оператор
Визначений ліценціянт "Медикальною Радою Канади".
Електричні машини Ікс-Рей і лічення радіом.
Лічу полові недуги.
10007 JASPER AVENUE EDMONTON, ALBERTA

Др. Іван Верхомин
Лікар. Хірург. Оператор.
Практикант в шпиталі університету Альберта.
8 Alberta Loan Block, Edmonton.
(коло Кинг Едвард готелю).
Тел. офісу 4116. Тел. меш. 4168.
Ординує від: (10-1 (2-7

ЗА ЗНАМЕНИТИМИ ФОТОГРАФІЯМИ
йдіть до
SIGERIST STUDIO
Весільні Групи — Наша Спеціяльність
Знимки величини почтових карток робиться в день і в ночи.
9943 Jasper Ave. Edmonton, Alberta

New Edmonton Hotel
10050—97 Стріт Едмонтон, Альта.
Телефон 5823
ГОЛОВНА УКРАЇНСЬКА ГОСТИННИЦЯ
ДЛЯ ВСІХ КЛЯС ГРОМАДЯНСТВА.
В НАС ЗДИБАЄТЕ СВОЇХ ПРИЯТЕЛІВ.
Василь Олійник,
Властитель і Управитель.

НЕВІДОМИЙ ПРОСТІР НА ПІВНІЧНІМ БІГУНІ

Національне Географічне Товариство в Вашінгтоні видало недавно обіжник, в якім сказано, що ще зостався дуже малий простір на півночи невідомий людям. Він тягнеться здебільшого, як Тексас (біля 900 миль завдовжки і 400 миль завширшки). Мабуть ще одна або дві експедиції аероплянів через північний бігун роскажуть нам про цей невідомий куток.

Автор цеї статті догадується, що слідуюча експедиція на північ правдоподібно почне свій лет, або скінчить його в гирлі ріки Індігірки в північно-східній части Сибіру. Нобіль міг би вилетіти зі Спіцбергену перелетіти цю невідому ще країну і дістатись до гирла Індігірки ріки. Однак, пише далі автор, Етат на Гренляндії, з відки Мек Милан почав був свій лет в 1925 році мабуть більш принадне місце для початку експедиції, бо та дорога на 2,000 миль коротша.

З того, що доси удалось розвідати дослідувачам півночи здається, що там, крім води нічого нема, та що весь північний океан подібний до Середземного моря, так назвав його Стефансон.

Північний океан є такої самої довжини, але три рази так широкий як Середземне море. Можна ще називати його морем інтернаціональним, бо богато країв має проти його свої посілости. Америка має Аляску, Англія—Канаду і Північні острови, Данія має Гріланд, Норвегія Спіцберген, Росія—Нову Землю, остров Врангель і прибережжя Сибіру.

Уилкинс і Аелсон перелетіли через верх земської кулі за двайцять годин. На гадку автора це є доказ, що в будучности воздушна дорога через північ буде найвигіднійша, бо найкоротша. Як би прийшло до того, що літаки свобідно літалиби через північний океан, то Льондон і Токіо зблизилисьби більш як на половину дороги.

Тепер з Льондона до Токіо дорога через Середземне море, Суецький канал, Індійський океан. Це довга дорога—13,000 миль. Друга—це залізниця через Сибір—7,500 миль. А третя воздушна найкоротша дорога через Норвегію, Нову Землю—6,300 миль.

Воздушна дорога через північний океан є дуже вигідна через те, що літом і весною майже там майже не буває ночей, а мла—це ще мала перешкода в літанію. Уилкінс і Аелсон кажуть, що за пять днів свого лету через північ вони не стрічались з темнотою. Було ясно і видно через цілий час.

Автор статті в географічнім бюлетені міркує, що будучність воздушних доріг лежить на півночи. Далі він пророкує, що колись будуть літати з Шікаго до Калькути в Індії через північний бігун. З Ню-Йорку до Токіо будуть простувати через північну Канаду, Аляску і Камчатку. З Шікаго до Москви можна буде дуже скоро перелетіти через північний Лабрадор, Гріленд, Айсленд і Норвегію.

ГОЛЯНДІЯ — КРАЇНА ЧИСТОТИ І ПОРЯДКУ

"В Голяндії біло, частенько, порядно" — годі собі й уявити, з якою запопадливістю і з яким трудом дбають у Голяндії за це признання. "Генеральне чищення й порядкування", яке в інших народів потрясе домашним спокоєм найбільше двічи до року, є в Голяндії на денному порядку. Сильні дівчата з рибальських родин із сіл, відкіля рекрутуються наймички до голяндських міст, із білими чепцями на голові, в чорних суконках і з білими запасками, зачинають генеральне чищення на хідинку. Роблять це так, наче б то була долівка у гостинній кімнаті. Не забракне для миття хідника (тротуару) мила, щітки і ссирки для витертя. Виглядом тої праці є зеркальний полиск, за короткий час знищений прохожими і собаками!

Яка то майна правда! — скаже [illegible]. Доцільніше [illegible] чищення восяних виливів (стебників), [illegible] і металевих скринок на листи. Але миття стін (мурів) домів, їх малення, шурування і витирання зробить на чужинця величавйше вражіння в цій країні, де доцільно виконують цю працю дуже докладно і часто. В Голяндії при вікнах віконниці. Їх чистять що тижня, а [illegible] дівчи до року "Глязенвашера", професіональних [illegible] білій блюзі. Він по валикій драбині вилізе на фасаду дому аж до потрійних вікон.

Генеральне чищення зайдана на кінцях, що венсають пороги, є пророцтіне. Передполуднем шум і гук тих машин приглушує на амстердамських і гаґських улицях автомобілеві сигнали. Віконні рами повімкані, двері й вербали таксами отверті. Це одинока нагода, коли Голяндець позволяє цікавим прохожим і сусідам заглянути до своєї хати. Що там побачимо? Обстанову (меблі), понавертану білими макрилалами, звинені килими, скрині (комоди) відсувені від стін, не стоїті дрібні предмети і найменчу, що обтирає павутиння по кутах.

В тих днях, коли в кімнатах перепроваджується "гроте беурт", виглядає [illegible] страшно. Дух порядкування якоїсь вступив у господиню дому, царить у цілому домі. Бажання чистоти степенується в горячку, в біжність. Не оставляється нічого в спокою.

Але вже більше скомплікованим є уставлювання обстановки на давне місце. Голяндська жінка не має богато змислу для естетичного уладження мешкання. Звикла передовсім на те, щоби не переповнювати хати зайвими річами. Лише в Голяндії могли зродитися думки, що постіль, крісла, скрині чи софа є предметами прикраси. Деяким Голяндцям не подобається таке недомагання їх домашнього уладження, але применшення є сальміще.

ПО 40 ДОЛЯРІВ ЗА МІСЦЕ НА АРЕНІ, ЩОБ ПОБАЧИТИ ЯК РОЗБИВАЮТЬ СОБІ НОСИ

Борба на кулаки межи шампіоном Туні і його противником Гіні скінчилася побідою шампіона над противником. Шампіон розбив противникові ніс, підбив око, і набив по лиці так здорово, що вже в одинайцятім рамці секундант спинив бійку, бо бачив, що Гіні досить потовчений. Ті, що поплатили за місця по 40 долярів вийшли з арени невдоволені, бо замало ще насолодилися видом на кровію залите лице слабшого борця-боксера. Туні дістав заплату пів мільона долярів, Гіні сто тисяч долярів, а імпресаріо скаржиться, що має втрату на чотириста тисяч, бо уряд взяв великий податок, а ті, що не мали досить гроша купити тикетів, слухали файту через радіо в дома. Так покінчився файт між Туні і Гіні.

Це нагадує нам факт, що мимо теперішньої високої цивілізації дикі кровожадні інстинкти людей не втратили своєї сили, не змінили свого дикунства, але так само як в давнину кричать за кровавими файтами за які платять грубі гроші.

Як колись на римських аренах, так і тепер приходять дикі ігрища на які обігаються кріпкозбудні "християни", щоб насолоджуватися кровавими змаганнями боксерів і платять на їх підтримування по 40 долярів за тикет. На школу і на церкву на рік 40 долярів страшно великий для них тягар, проти якого протестують і гірко нарікають. Чому? Бо хоч деякі признаються, що не від Бога але від мамли походять, мабуть і це неправда, бо мамли не люблять крови: отже більше правдивим було-б як би такі тигрів, які, покушавши раз людської крови, що мають природу ської крови не хотять роздирати звірят, але ходять голодні аж поки не напються крови чоловіка.

Многі з тих, що поплатили по 40 долярів за тикета за місця на арені кровавої бійки боксерів, ходили голодні, щоб ті гроші могли дати їм змогу надивитися на кров, що плила з розбитої пики і носа потовченого і побідженого боксера.

Це також здобуток теперішньої цивілізації, тільки не побожної.

"Дніпро".

King Edward Hotel

10180—101st Street Edmonton, Alberta

ДІМ ПРИЯТЕЛЬСЬКОЇ УСЛУГИ

ГОРЯЧА ТА ЗИМНА ВОДА І ТЕЛЕФОН В КОЖДІЙ КІМНАТІ

Едмонтонська Первоpядна Кавярня

В СПОЛУЦІ З ГОТЕЛЕМ

Отворена від 6-ої рано до 2-ої в ночи.

Наш готель не є членом Стоваришення Альбертійських Готельників.

200 ТИСЯЧ НАРОДА НА ПОХОРОНІ

На похороні Стефана Радича, селянського провідника Хорватщини в Югославянськім парляменті, який помер на днях від ран завданих йому підчас стріляннини в парляменті в червні, взяло участь понад 200 тисяч народа, які зійшлись до Загребу зі всіх частий Хорватщини.

ЧИТАЙТЕ І ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ НАШ ПОСТУП

МИ ВАС ОБСЛУЖИМО

Добра Нагода

Такої нагоди ще не було!

160 АКРОВІ ФАРМИ МОЖНА НАБУТИ З ДУЖЕ МАЛОЮ ГОТІВКОЮ, БО ТІЛЬКИ

$25.00 з гори

А ЧЕРЕЗ ЧОТИРИ РОКИ НЕ ПЛАТИТЬСЯ НІ ПРОЦЕНТУ НІ КАПІТАЛУ. ФАРМИ Ш В ДОБРІЙ ОКОЛИЦІ, НЕДАЛЕКО ЕДМОНТОНУ.

ГОЛОСІТЬСЯ ПО БЛИЩІ ІНФОРМАЦІЇ ДО:

Confederation Land Corporation Ltd.

10327—101st STREET, EDMONTON, ALBERTA
Phone 1275.

КУПУЙТЕ ШИФКАРТИ

В НАШІМ ТОВАРИСТВІ, яке засноване для Вашої користи і для охорони перед несовісними агентами.

МИ МАЄМО ЗВЯЗЬ З НАЙБІЛЬШОЮ КОРАБЕЛЬНОЮ КОМПАНІЄЮ

CANADIAN PACIFIC

ЯКА МАЄ наймодернійші кораблі, першорядну услугу і знаменитий харч. Спеціяльна услуга для тих, що їдуть через наше Товариство.

АФІДЕЙВІТИ виставляємо скоро і на позволення не треба чекати місяцями.

АМЕРИКАНСЬКИМИ ДОЛЯРАМИ посилаємо ГРОШІ до всіх країв Европи, скоро і безпечно.

ВИРОБЛЯЄМО всякого рода контракта, повновласти, горожанські папери, купно і продаж мійських реальностий і ФАРМІВ.

Доставляємо робітників на фарми

Пишіть або телефонуйте до нас завчасу, щоб мати їх на жнива, або удавайтесь по робітників до наших репрезентантів:

Н. Лакуста — Вегревіл; С. Вагнач — Лемонт;
П. Р. Багрій — Мондер; В. Длін — Брудергейм;
Е. Ковальчук — Віллінгдон; В. Грицюк — Дейзланд;
В. С. Корей — Гейри Гіля; Іван Кузик — Редвей Сентер;
Д. Мотика — Чіпман; Філіп Ваnoвіч — Опал.

ГОЛОСІТЬСЯ ПО БЛИЩІ ІНФОРМАЦІЇ ДО:

Ukrainian Immigration & Colonization
ASSOCIATION

10327—101st STREET, EDMONTON, ALBERTA
Phone 2943.